

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118203361
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7118203361.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcov: 1/ R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. K.J., V. XXX/XX, 2/ Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. K., V. XXX/XX a 3/ M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K.J., V. XXX/XX, žalobcovia 1/ a 3/ zastúpení JUDr. Matúšom Hribom, advokátom, so sídlom v Bardejove, Na hradbách 5, proti žalovanému: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Žižkova 11, IČO: 35 799 200, zast. AK NOVIKMEC s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom vo Vranove nad Topľou, Rázusova 125, o určenie vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru žalovaným za neplatné a ďalšie nároky, o odvolaní žalobcov 1/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 25. mája 2021 č.k. 38Csp/65/2018- 212, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcom 1/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu vo výrokoch IV. a V. zamietol (výrok I.), priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 1/5 iny, ktoré žalobcovia 1/ až 3/ zaplatia spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu žalobcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd I. inštancie rozhodne o výške tejto náhrady (výrok II.) a rozhodol, že žalobcovia 1/ až 3/ nemajú nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia pôvodne domáhali voči žalovanému určenia, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru žalovaným zo dňa 03.10.2017 je neplatné, ďalej určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným, ako aj zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy a tiež určenia zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere za bezúročnú a bez poplatkov.

3. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom zo dňa 21.02.2019, sp. zn. 38Csp/65/2018-103 tak, že v I. výroku určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku VI. ods. 5 Úverových podmienok pre fyzické osoby ČSOB Stavebnej sporiteľne zo dňa 15.12.2008, aplikovaná v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.24731414/644688904 zo dňa 25.3.2011 v znení: „Veriteľ je oprávnený z mesačnej úverovej splátky uspokojiť svoje pohľadávky v nasledujúcom poradí: úroky z omeškania, dlh po lehote splatnosti (úroky, istina a poplatky) a dlh do lehoty splatnosti (úroky, istina a poplatky)“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V II. výroku súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v článku VII. bode 1 v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.24731414/644688904 zo dňa 25.3.2011 v znení: „Za spracovanie a schválenie úverového prípadu účtuje veriteľ dlžníkovi

poplatok vo výške 699 EUR. Sadzobníkom poplatkov a odmien za poskytnuté služby veriteľa, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Dlžník súhlasí s inkasom týchto poplatkov z úverového účtu. V súlade so súhlasom dlžníka bude veriteľ sumu vo výške poplatkov inkasovať pri prvom čerpaní úveru zo sumy úverových prostriedkov bezhotovostne poukazovaných z úverového účtu“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V III. výroku rozsudku súd vyslovil neplatnosť Mandátnej zmluvy, ktorá je zaradená do časti 2 Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným dňa 25.3.2011. Vo IV. výroku rozsudku súd určil, že Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru vykonané žalovaným listom zo dňa 3.10.2017, týkajúce sa Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným dňa 25.3.2011 je neplatné. Ďalej v V. výroku rozsudku súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 25.3.2011 uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. A napokon v VI. výroku rozsudku súd priznal žalobcom 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

4. Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal žalovaný, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 6Co/233/2019 dňa 24.11.2020 tak, že rozsudok Okresného súdu Košice I pod sp. zn. 38Csp/65/2018-103 zo dňa 21.2.2019 potvrdil vo výrokoch I. a III, zmenil vo výroku II. tak, že žalobu v tejto časti zamietol a zrušil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 21.2.2019 sp.zn.38Csp/65/2018-103 vo výrokoch IV., V. a VI. a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497, § 499, § 502 ods.1 ObZ, § 1 ods.1, 2, 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľský úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoSÚ“), § 488, § 489, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2 OZ zhodnotiac skutkový stav, podľa ktorého medzi právnym predchodcom žalobcu (ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a žalovaným 1/ ako stavebným sporiteľom - dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom - ďalším dlžníkom bola uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 24731414/644688904. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 98.000 EUR, pričom po pridelení cieľovej sumy a pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa mal mimoriadny medziúver zmeniť na stavebný úver vo výške cca 58.800 EUR. Z článku I. ods. 6 písm. a), b) zmluvy vyplýva, že účelom úveru je nadobudnutie vlastníctva k bytu, rodinnému domu a modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Súd konštatoval, že predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu je posúdenie zastávajúcich nárokov žalobcov, a to určenie, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je neplatné a o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Právny vzťah založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnuté ho posudzovať nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ). Súčasne zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere nespadá pod úpravu ZoSÚ, nakoľko ide o úver, ktorého účelom bolo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, pričom účel poskytnutého úveru je v samotnej zmluve uvedený v čl. 1 bod 6, a to a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu, vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo ich časti, b) modernizácia a obnova bytu ...atď. Následne neprichádzala do úvahy ani prípadná aplikácia ohľadne bezúročnosti úveru ako dôsledok chýbajúcej náležitosti zmluvy o úvere. Na základe uvedeného súd nárok žalobcov o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov zamietol ako nedôvodný. Vo vzťahu k nároku o určenie, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom poukázal na písomnú výzvu na zaplatenie, z ktorej vyplýva, že žalovaný ku dňu 5.9.2017 vyčíslil nedoplatok - dlh po lehote splatnosti vo výške 1.869,48 EUR a zároveň vyzval na zaplatenie splátky splatnej dňa 16.9.2017 v lehote jej splatnosti. Žalovaný si touto výzvou splnil zákonnú notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 OZ. OZ vyžaduje, aby veriteľ dlžníka vopred upozornil, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva notifikovať vopred aspoň v 15 dňovej lehote. Po jej uplynutí právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky sa stáva účinným. Veriteľ upozorňuje dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. V žiadnom predpise však nie je ustanovené, či veriteľ má notifikáciu urobiť v písomnej forme, zákon to neustanovuje, odporúča sa však upozornenie urobiť písomnou formou. Je to i v záujme veriteľa, pretože dôkazné bremeno o splnení tejto povinnosti spočíva na ňom. Žalovaný ako veriteľ tak aj postupoval a v súlade s platnou právnou úpravou (§ 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ) pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru dlžníkov písomne vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaný podľa názoru súdu jednoznačným spôsobom dlžnú sumu vo výzve špecifikoval a tiež špecifikoval obdobie, za ktoré

je táto dlžná suma vyčíslená. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že výzva neobsahuje zákonné náležitosti, k tomu podotkol, že zo žiadneho predpisu nevyplýva, aké náležitosti by takáto výzva mala obsahovať. V tejto súvislosti opäť poukázal na konkrétne znenie § 53 ods. 9 OZ. Súčasne uzavrel, že na základe vykonaného dokazovania nezistil rozpor výzvy žalovaného na zaplatenie zo dňa 5.9.2017 so zákonom, a preto návrh žalobcov spočívajúci v tvrdení, že táto výzva je neplatným právnym úkonom, považoval za nedôvodný. Vzhľadom na uvedené nie je neplatným ani ďalší právny úkon žalovaného nadväzujúci na túto výzvu, a to oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 3.10.2017. Žalovaný preto v súlade s platnou právnou úpravou pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre neplnenie zmluvných podmienok zo strany dlžníkov. Uplatnený nárok čo do určenia, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru vykonané listom z 3.10.2017 má byť neplatné, ako nedôvodný zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1, § 263, § 255 ods.1, 2 CSP, nakoľko celkovo z piatich žalovaných výrokov boli žalobcovia a žalovaný rovnako úspešní každý v dvoch výrokoch a žalovaný bol navyše úspešný v jednom výroku.

7. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 3/ z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP a navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcom bude priznané právo na náhradu trov konania v rozsahu 80 %, keďže úspech by mal byť na strane žalobcov počítaný pomerom 4:1.

8. Podané odvolanie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v otázke platnosti predčasného zosplatenia úveru odôvodnili tým, že ide o nedostatočné právne posúdenie, keďže na právne úkony sú zákonom požadované aj iné náležitosti pod sankciou neplatnosti, nielen skutočnosť, že súd zdôvodnil platnosť vyhlásenia s poukazom na § 39 OZ. Nestačí posudzovať len na rozpor so zákonom a preto sa mal súd dôkladne vysporiadať aj s otázkami nedostatkov právneho úkonu namietanými žalobou. Odvolatelia mali za to, že vyhlásenie žalovaného o okamžitej splatnosti úveru je neplatné z dôvodu nedostatku údajov o spôsobe výpočtu dlžnej sumy, ako aj o dôvode splatnosti úveru, nakoľko žalovaný jednak ani neuviedol zmluvný dôvod, ktorý ho viedol k zosplateniu úveru, čím nepoukázal na časový rozsah neplnenia záväzku žalobcami, kde tento jednostranný úkon je súčasne z tohto titulu neurčitý a nezrozumiteľný, nakoľko žalobcovia z obsahu vyhlásenia žalovaného nemajú šancu zistiť, s ktorou splátkou mali byť v omeškani a ako dlho. Poukázali tiež na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 18.05.2015 sp. zn. 9C/169/2013-315 a rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo 1233/2011 majú za to, že vyhlásenie okamžitej splatnosti je úkon zjavne neplatný a vykonaný bez zmluvného základu.

9. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pokiaľ ide o zamietnutiu žaloby v otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti, odvolatelia uviedli, že pre konštatovanie, že sa jednalo o úver na nadobudnutie alebo zachovanie práv k nehnuteľnosti, nepostačuje poukaz na obsah úverovej zmluvy tvorený výlučne žalovaným ako bankou. Žalobcovia žiadnu nehnuteľnosť z úveru nekupovali, ani z neho nefinancovali zachovanie práv k nehnuteľnosti. Byt, ktorý bol založený, bol vo vlastníctve žalobcov 2/ a 3/ dávno pred uzatvorením zmluvy a nebolo preukazované a skúmané žiadne jeho zhodnotenie, preto nemožno vychádzať len z formálneho znenia zmluvy, ale z reálneho použitia úveru. Žalovaný v tomto smere žiadne dôkazy neprodukoval a preto rozhodnutie na základe jednej vety z úverovej zmluvy bez materiálnej pravdy nemôže žalobcov diskvalifikovať z aplikácie zákona tak, ako to v žalobe tvrdili.

10. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu konštatoval, že sa plne stotožňuje s odôvodnením uvedeným konajúcim súdom. Žalobcovia neuviedli žiadnu konkrétnu náležitosť, ktorú vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru nespĺňalo, a ktorú ustanovuje akýkoľvek platný právny predpis ako podstatnú náležitosť predmetného vyhlásenia, ktorej absencia by mala spôsobiť neplatnosť tohto právneho úkonu. Tvrdenia žalobcov o tom, že použili poskytnutý úver na iný účel, než aký je uvedený v zmluve o úvere, považuje za účelové a bezvýznamné k predmetu konania. Zmluva o úvere bola uzatvorená za určitým účelom, pričom uvedené vylučuje aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch na predmetnú zmluvu o úvere. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2020 sp. zn. 6Co/233/2019 uviedol, že aj bez ohľadu na vyššie uvedené by nebolo možné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 1 ods. 3 písm. f) ZoSÚ. Navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, ktorými by zaviazal spoločne a nerozdielne žalobcov.

11. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 3/ ako podané včas a oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 3/ je nedôvodné.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.4.2022 o 9.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 8.4.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Žalobcovia 1/ a 3/ uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Namietaný odvolací dôvod nebol naplnený.

16. Odvolatelia v odvolaní argumentujú skutočnosťami, ktoré uvádzali už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto ich odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

17. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa.

18. Žalobcovia 1/ a 3/ vzhľadli naplnenie uplatneného odvolacieho dôvodu vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru v tom, že súd nemal aplikovať ust. § 1 ods. 3 písm. d) ZoSÚ, nakoľko žalovaný nepreukázal (okrem znenia samotnej zmluvy), že by išlo o úver, ktorého účelom bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

19. Ako vyplýva z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej aj citovaného zákona), tento vymedzuje spotrebiteľský úver jednak pozitívnym spôsobom (§ 1 ods. 2) a jednak jeho negatívnym spôsobom (§1 ods. 3).

20. Z pohľadu negatívneho vymedzenia spotrebiteľského úveru zákon vo svojom § 1 ods. 3 vymenúva prípady úverov, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a pokiaľ ide o úver vymenovaný v jeho písm. d) alebo p), pre jeho vymedzenie za relevantný považuje účel zmluvy.

21. Ako ďalej vyplýva z § 1 ods. 3 písm. d) citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

22. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku (bod 9.) vyplýva, že súd zistil skutkový stav, podľa ktorého z článku I. ods. 6 písm. a), b) zmluvy vyplýva, že účelom úveru je nadobudnutie vlastníctva k bytu, rodinnému domu a modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich.

23. Napriek tomu, že odvolatelia v odvolaní uplatnili výlučne odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v tejto časti svoje odvolanie de facto založili na spochybnení súdom zhodnoteného skutkového stavu ohľadne účelu predmetnej zmluvy bez toho, aby použili odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

24. Zhodnotenie účelu úveru bolo relevantným pre prípadné posúdenie, či v prejednávanom prípade poskytnutý úver je súčasne spotrebiteľským úverom a ako také, spadá pod súdom zistený skutkový stav veci. Pokiaľ teda súd ustálil, čo bolo účelom úveru, pričom vychádzal zo znenia zmluvy, ktorý sa odvolateľom nepodarilo spochybníť, ide o súdom zistený skutkový stav, ktorým je odvolací súd viazaný podľa § 383 CSP (okrem prípadov, ak odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, čo ale nie je prejednávaný prípad), jeho následný právny záver o tom, že žalobcom poskytnutý úver nie je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 3 písm. d) citovaného zákona, je správny. Pretože súčasne žalovaného nemožno považovať za iného veriteľa, keďže ide o banku, je na daný úver vylúčená aplikácia niektorých ustanovení citovaného zákona, tak ako to vyplýva z § 24 ods. 1 v spojení s § 2 písm. c) citovaného zákona. Správny je potom právny záver súdu o tom, že uvedené bráni aplikácii tých ustanovení ZoSÚ, ktoré upravujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

25. K odvolateľmi tvrdenej neurčitosti a nezrozumiteľnosti právneho úkonu - vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru odvolací súd poukazuje na body 30. a nasl. napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd náležitým spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalobcov o neurčitosti a nezrozumiteľnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Je potrebné súhlasiť s vysloveným záverom súdu o tom, že zo žiadneho predpisu nevyplýva, aké náležitosti by mala mať výzva veriteľa, ktorá predchádzala zosplateniu úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, na základe čoho nie je dôvodný nárok žalobcov spočívajúci v tvrdení, že výzva je neplatným právnym úkonom, nakoľko neobsahuje zákonom stanovené náležitosti a vzhľadom na uvedené nie je neplatným ani nasledujúci právny úkon, ktorým je oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 3.10.2017.

26. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 24.11.2020 sp. zn. 6Co/233/2019 uviedol, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom, pre ktorý zákon nevyžaduje osobitné náležitosti, s nedodržaním ktorých by zákon spájal tento úkon jeho neplatnosťou. Dôvodom vyhlásenia predčasného zosplatenia pohľadávky je výlučne neplatenie pohľadávky v jej dojednaných splátkach riadne a včas, takže hovoriť o neurčitosti takéhoto úkonu, osobitne za situácie, keď tomuto úkonu predchádzalo upozornenie na nesplácanie úveru alebo omeškanie s jeho splácaním adresovaným dlžníkovi, v zásade nebude na mieste.

27. V prejednávanom prípade súd prvej inštancie zistil, že zosplateniu úveru predchádzala písomná výzva, ktorou žalovaný ku dňu 5.9.2017 vyčíslil nedoplatok-dlh po lehote splatnosti vo výške 1869,48 EUR a zároveň vyzval dlžníka na zaplatenie splátky splatnej dňa 16.9.2017 v lehote splatnosti, čím si splnil svoju povinnosť podľa § 53 ods. 9 OZ. K následnému zosplateniu potom došlo na základe využitia tejto možnosti zo strany žalovaného ako veriteľa, ktorý oznámil žalobcom ako dlžníkom, že k zosplateniu úveru pristúpil. V súlade s § 53 ods. 9 OZ, ktoré osobitným spôsobom upravuje právo veriteľa zosplatiť pohľadávku vyplývajúcu mu zo spotrebiteľskej zmluvy, nevyplýva žiadna ďalšia podmienka (popri podmienke, že ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, že ide o plnenie v splátkach, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením splátky, že dodávateľ právo podľa § 565 OZ uplatnil najskôr po uplynutí troch mesiacoch od tohto omeškania a že dodávateľ upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní) na to, aby veriteľ mohol využiť právo zosplatenia úveru, napr. požiadavka konkrétnej náležitosti tohto zosplatenia, resp. požiadavka konkrétnej náležitosti predchádzajúceho upozornenia (výzvy) napr. v podobe údajov o spôsobe výpočtu dlžnej sumy a o dôvode splatnosti úveru.

28. Pokiaľ odvolateľ v tejto časti poukazuje na rozhodovacu prax, konkrétne rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 18.5.2015 sp. zn. 9C/169/2013 a tiež rozhodnutie NS ČR zo dňa 31.1.2012 sp. zn. 30 Cdo 1233/2011, odvolací súd k týmto rozhodnutiam predovšetkým poukazuje na to, že spomínané rozhodnutia netvoria ustálenú judikatúru Slovenskej republiky, ktorou je odvolací súd viazaný. Navyše, Okresný súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 18.5.2015 sp. zn. 9C/169/2013 podľa názoru odvolacieho súdu nepodal dostatočnú argumentáciu odôvodňujúcu svoje rozhodnutie a označené rozhodnutie NS ČR zo dňa 31.1.2012 sp. zn. 30 Cdo 1233/2011 riešilo otázku určitosti odstúpenia od zmluvy, teda úkonu odlišného od zosplatenia úveru.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v jeho napadnutom výroku I. a výroku III. o trovách konania ako závislého výroku ako vecne správny potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči odvolateľom (t.j. žalobcom 1/ a 3/).

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).